

hyderligere Tryk derpaa. Med Hensyn derimod til at støtte de tilfidsatte Egne, saa at de kunde blive hjulpsne, kunde Indenrigsministeren formentlig nok trænge til at faae en Støtte i en Afstemning af Folkethinget, hvor meget eller hvor lidet det saa kan have at sige; men vi have i alt Fald derved tilkjendegivet, hvad Vi vi ønske først at gaa, hvilke af disse Spørgsmaal vi ønske at faae i første Række, og det saaledes, at naar vi sætte „baade—og“, saa sætte vi som „baade“ Udviklingen af Jernbanerne i Indlandet og som „og“ en Hjælp til en gennemført Forbedring af de nu bestaaende eller endnu bedre gennemrigste Linier.

L. Larsen: Jeg vil tillade mig med et Par Ord at gjøre saavel Ministeren som det høie Thing opmærksom paa, hvad for Næsten den ærede Ordfører allerede nævnte, at der er forhandlet ved Samraad om Landpostbudenes Lønningsforhold. Jeg vil tillade mig at lægge et godt Ord ind for denne Betragtning. Disse Lønningsforhold trænge i høi Grad til Forbedring; thi det kan ikke negtes, at den gode Ordning og navnlig den gode Udførelse af vort Postvæsen paa Landet for en meget væsentlig Del beror paa Landpostbudene. Det kan ikke negtes, at den, jeg havde nær sagt, Skare af Landpostbude, som færdes trindt om i Landet paa Veie og Markter, har en meget anstrengende Gjerning at udføre. De have i den Række af Aar, Landpostbudinstitutionen har eksisteret i den Skikkelse, hvori den nu er, udført deres Hverv paa en Maade, som vi Alle maa anerkjende. Der fordres baade Orden og Akkuratessse hos de Mænd, og deres Gjerning er tidt overordentlig anstrengende, saa den Løn, de faae, er i Virkeligheden i Forhold til alt Andet i vort Fædreland for kneben, navnlig naar man tager Hensyn til, at deres Kammerater i Kjøbstæderne ere noget bedre stillede, ja betydelig bedre stillede saavel med Hensyn til Beklædning som med Hensyn til Lønningsforhold. Jeg tillader mig at haabe og tro, at dette Forhold vil blive Gjenstand ikke alene for Overveielser, men ogsaa for et virkeligt Resultat til næste Aar, saaledes som antydet af den ærede Ordfører. Jeg vil saa meget mere tillade mig at fremdrage det her, som jeg er opfordret til at sige et Par Ord ved denne Leilighed fra en Mængde Landpostbude, og jeg tror, at det er Noget, hvorom alle baade Grupper og Interessier her i Thinget kunne enes, at her er Noget at gjøre, og at det i og for sig ikke fordrer saa overordentlig store Midler at afhjælpe den Trang, der er tilfødt. Der er ogsaa det Hensyn at tage til Postbudene, at de i

Reglen blive opslidte i deres bedste Aar; saa at de paa deres gamle Dage, naar de ikke mere kunne gjøre Tjeneste ved Postvæsenet, som oftest ere ude af Stand til at tage fat paa Noget. Det er saaledes i Almindelighed, at jeg vil henstille baade til Autoriteterne og til Andre, som faae med Sagen at gjøre, snarest mulig at faae den Sag under Overveielse paa en saadan Maade, at Postbudene i alt Fald kunne glæde sig til, at der skulde ske noget Godt for dem, inden de fik det, og at de saa endelig maatte faae en Lønningsforhøielse til næste Aar. Det var kun dette Par Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre her, da dette Afsnit er under Behandling.

Tauber: Det maa være mig tilladt at knytte et Par Bemærkninger til dette Afsnit. Jeg havde, som ærede Medlemmer af Thinget vide, den Ære at være Medlem af Udvalget om Postvæsenets Lønningslovsforslag, og i dette Udvalg blev der lagt megen Vægt paa, at man kunde komme bort fra den nuværende dobbelte eller tredobbelte Lønning af de Personer, der ere ansatte baade som Postmester eller Postexpeditor, Telegrafembedsmand og Jernbanestationsforvalter eller muligvis have endnu flere Bestillinger. Saadanne Personer bleve og blive tilbøds endnu lønede selvstændig for hver af disse Bestillinger, hvorved deres Løn steg til et Beløb, som Betydningen af deres sammenlagte Embeder ingenlunde svarede til, navnlig naar man sammenligner det med andre Stillinger. Der blev fra det daværende Postbudlønningssudvalgs Side lagt megen Vægt paa, at man kunde komme bort derfra. Men det ses af det nu forelagte Forslag til Finantsloven, at den ærede Regering ikke har taget noget væsentligt Hensyn til de Opfordringer, der dengang kom fra dette Udvalgs Side, og som Thinget sluttede sig til paa forskjellig Maade ved Afstemning her i Salen. Vi se saaledes under § 6, A, 1 og 2, at der til en Poststation, som foreslaas oprettet i Horslunde, hvor der ikke findes nogen Jernbanestation, forlanges som Lønning 1,000 Kr. og til Kontorhold 230 Kr., men til 3 nye Postexpeditioner, der agtes oprettede i Bittsø, Brabrand og Brørup, hvor Postexpeditionsbestillingerne agtes overdragne til derværende Stationsforvaltere, er der foreslaaet 1200 Kr. for hver af dem, altsaa ligesaa Meget som Tillægsløn til disse Expeditioner, som der forlanges i Løn til en selvstændig Postmester. Det kan forudsættes, at paa denne Maade blive de derværende Stationsforvalteres Løn maatte fordoblet, saa at det paa denne Maade vil blive et anden Klasse